

kečanu hóley wóćejw so nětk jako Doby-
 čerjo z horocij to bitow. Frohe su Dobyčé
 kupili. Lu běli, kaž Božo džěso. Lněh su
 ha so za šiju a tłóci so do smóru. Nětk
 rěka něh z drasty strasé, hewak doma jawn
 powitauje čaka! Měrcinice Michata (pou-
 ha), kiž Drji je so najhórij mět, pomha
 Honec Mintawške ze měhoweji wobale
 wuruó. Potom pak džě w smoku do
 wsey. Doma budža sebi hewak myslé,
 zo su, po šili byli!

Prindy pak džěsa popoldnuju na
 našu zahradu, džě Měrcinice Michat
 k Honec Mintawšej. Tam, hóž, tak nahlé
 spadaje, smy wóera sčězku wysypali
 a na wječor z wodu polili. Džěsa w
 wocy je woda zmjerznuła. Tuž so tam
 rjeuje smyka. Prinyjs tež smykačě sobu!